సింహాద్రి స్వీట్ హోం

సింహాద్రి లాంటి గుమాస్తాకి ఇంటా బయటాకూడా శత్రువులుంటారు. బయటి శత్రువులు అప్పులవాళ్లూ, ఆఫీసు బాసూ వగైరా అయితే ఇంట్లో శత్రువులు పెళ్ళామూ, పిల్లలూ! స్టంటుసినిమాలో హీరో శత్రువుల్ని చితకదన్నినట్లు....వీళ్ళందర్నీ చితకతన్నాలన్న కోర్కె సింహాద్రికి ఏకోశానా లేదు. శత్రువు చేతికి చిక్కి, చితకపొడిపించు కునే దుర్దశ కలక్కపోతే తనపాలిటికి అదే విజయం!

పోలీసు కుక్కలు నేరస్తుల్ని పసిగట్టినంత సులభంగా, శత్రువులు తనమీద ఎప్పుడు ఏ విధంగా దాడి ప్రారంభిస్తారో—సింహాద్రి పసిగట్టగలడు. ఆ పసిగట్టే గుణమే సింహాద్రికి ఒకోసారి శ్రీరామరక్ష!

ఆదివారంపూట భోంచేస్తుండగా, సింహాద్రికి చటుక్కున దాడి జరిగే వాసన కొట్టింది. సింహాద్రి భార్య కుమారీ శతకంతోపాటు భారత రామాయణాలు చదువుకున్న ఉత్తమ యిల్లాలు! ఆవిడకు ధర్మాధర్మాలు కరతలామలకం. సాధారణంగా ఆవిడ సింహాద్రి మీద ఆదివారం రోజు యుద్ధం ప్రకటిస్తుంది. మిగతా రోజుల్లో బయటి శత్రువులు వుంటారు. వారితోబాటు తనూ తలపడితే అధర్మ యుద్ధమౌతుంది. ఆదివారం రోజయినా, భోంచేసేటప్పుడు దాడి చెయ్యదు. ఆ విషయం సింహాద్రికి కూడా రూఢిగా తెలుసు.

కాసేపట్లో దాడి జరుగుతుందని తెలిశాక, సింహాద్రికి తింటున్న మెతుకులు మింగుడుపడలేదు, పొరబొయ్యాడు. ఆవిడ సానుభూతి ఆశించి, వచ్చిన దగ్గుకంటే ఒక మోతాదు ఎక్కువే దగ్గాడు. "అయ్యో పొరబొయ్యారా? మంచినీళ్లు త్రాగండి" అంటుందేమోననుకున్నాడు. ఆ యిల్లాలు బెల్లంకొట్టిన రాయిలామాస్తూ నిలబడ్డదేతప్ప-ఒక్కమాట

మాట్లాడలేదు. అంటే శత్రువు పట్టపగలింటి సూర్యుని పగిది మండుతున్నదన్నమాట! సింహాద్రికి ముచ్చెమటలు ముంచెత్తిపోశాయి, గబగబా నాలుగు మెతుకులు కొరికి చెయ్యి కడుక్కున్నాడు. బయట ఎండ మండుతోంది. రథం ఎక్కడికి మరల్చాలో బోధపడలేదు. గబుక్కున మంచంమీదపడి ముసుగు ముఖందాకా లాక్కున్నాడు. అది సింహాద్రి చేతిలోవున్న సమ్మోహనాస్త్రం. శత్రువు బారినుండి రెండు మూడు గంటలు రక్షిస్తుంది. ఇంతలో కాక తగ్గి, శత్రువు కాస్త చల్లబడినా చల్లబడవచ్చు. ఆ దశలో శత్రువు, వళ్ళంతా జల్లెడగండ్లు పడేట్టు కొట్టలేదు.

సింహాద్రిభార్య భోంచేసి, సింహాద్రి దగ్గరకొచ్చింది. అడుగుల చప్పుడు వినగానే సింహాద్రి గట్టిగా కళ్లు మూసుకున్నాడు. నిద్రపోతున్నట్టు నటిస్తున్న తన్ను చూచి ఆవిడ ముఖంలో ఏభావాలు కదిలాయో! సింహాద్రికి వూహించడానికికూడా ధైర్యం చాల్లేదు.

సింహాద్రి నిద్రపోవాలని గట్టి ప్రయత్నమే చేశాడు. ప్రయత్నంచేసిన కొద్దీ అది దూరానికే పోతోంది—తన ప్రమోషన్‌లాగ. దేనికైనా పెట్టిపుట్టాలి. సింహాద్రి, మసలి క్రీగంటితో వసారాలోకి చూశాడు. తను ఆశించినట్టు, ఆమె పడుకొని—ఓ చిన్న కునుకు తీసే ప్రయత్నం ఏదీ చేస్తున్నట్టులేదు. ఎక్కడో శూన్యంలోకి చూస్తున్నది. సింహాద్రి ఆశించింది ఏది జరిగింది గనక, జీవితంలో ఇది జరగడానికి?

కాసేపుంటే సింహాద్రి ఆశ నెరవేరేది. నిజంగానే రాధ ఆవులించి పడుకోబోతున్నది. ఇంతలోకే పక్కింటి పార్వతమ్మ వచ్చింది. ఆవిడ జిడ్డు, ఒకమానాన వదలదు. గంటలకు గంటలు చెత్తంతా మాట్లాడుతుంది. ఆవిడ సవ్వడి వింటూనే సింహాద్రి బిక్క చచ్చిపోయాడు. ఇక తనకు విముక్తిలేదు. ఆవిడ ఇప్పుడే వదలదు.

సింహాద్రి ఊహ కరెక్టే. పార్వతమ్మ సంభాషణని తెగసాగదీసోంది, సీరియల్‌లాగా. రేషనుబియ్యం మొదలుకొని రేపు విడుదల

కాబోతున్న సినిమావరకూ - దేన్నీ వదలకుండా అన్నిటిమీదా మాట్లాడుతోంది. మాట్లాడటానికి కడకు యేమీ మిగలనట్లువుంది, సింహాద్రి ఇ-టి విషయాల్లో దిగింది.

"అన్నట్టు అడగటం మరచేను, కళ్యాణి అత్తగారింటికి వెళ్ళిందటే?" అన్నది.

"వెళ్ళలేదు పిన్నీ. నిన్నా ఇవ్వాళా మంచిదినాలు కావట. రేపో ఎల్లుండో పంపాలనుకుంటున్నాము."

'నిజమేలేవే రాధా, ప్రయాణమన్నాక ఓపిన్ని యిబ్బందులు.'

"ఇబ్బందులేమున్నయ్ పిన్నీ, దానికి కావలసిన చీరెలూ అవీ వారం కిందటే కొన్నాము. మంచిరోజు చూసి అది ఎప్పుడైనా వెళ్ళొచ్చు."

"అది సరేగానీ, విజయకి యీ చైత్రంలో నన్నా పెళ్ళి చెయ్యరూ?" అన్నది పార్వతమ్మ.

"చెయ్యాలి పిన్నీ. అయినప్పుడు అవుతుంది లెమ్మని నిబ్బరంగా కూచోవడానికి మగపిల్లవాడు గనకనా? చూస్తూనే వున్నావుగా బరువు దించుకోవాలని యమయాతన పడుతున్నాం. ఆయనకు సంబంధాలు ఒకంతట నచ్చవు. ఆస్తి, చదువు, అందం అన్నీవుండా లంటాడు. డబ్బుదేముంది? ఎలాగూ దానికొరకు ఐదువేలు ముడుపు కట్టుకొనే వున్నాం. ముడుపు చెల్లించందే మొక్కుబడి తీరదుకదా?"

"నిజమేలేమ్మా. పెళ్ళంటే మాటలా? నూరేళ్ళ పంట. తొందరపడితే అయ్యే పనికాదు. అన్నట్టు వచ్చినపని మరచి మాటల్లో పడ్డాను. కాసింత కాఫీపొడి వుంటే పెడుదూ, మళ్ళీ రేపు తెచ్చి పెడతాను" అన్నది.

"అయ్యో, అదే అడిగావ్? ఉదయం పిల్లవాణ్ని పంపి కాఫీపొడి తెమ్మంటే వాడికి తెలీక, చికోరి కలిపింది తెచ్చాడు. అది ఆయన

తాగడు. అందుకని టిన్ను మూతకూడా విప్పలేదు. దాన్ని వాపస్ చేసి ప్యూర్ కాఫీ తెప్పించాలి. ఆయన లేస్తాడేమోనని చూస్తున్నాను పిన్నీ!" అన్నది రాధ.

సింహాద్రి పడుకునే పళ్లు నూరేడు. కాఫీపొడికొచ్చింది - కాఫీ పొడి అడక్క గంటనుంచి అనవసర ప్రసంగం చేస్తోంది. ధనియాల జాతి! ఖర్చు చెయ్యడంలో వున్న పొదుపు, మాటల్లో వుండదు. నోటికొచ్చిందల్లా వాగడమే పని!

మాటలు వినిపించకపోయేసరికి, పార్వతమ్మ కాఫీపొడికి మరో ఇంటికి వెళ్ళినట్టు సింహాద్రి వూహించగలిగేడు. రాధ లేచి ఇంట్లోకి వెళ్ళడమో పడుకోవడమో, చేస్తే బాగుండునని సింహాద్రి ఆశ. గరళం కంఠంలో నిల్పి బాధపడ్డ పరమశివుని దురవస్థ ప్రాప్తించింది తనకు.

"ఏమిటే యిలా వచ్చావు?" రాధ ప్రశ్నిస్తోంది.

సింహాద్రికి నెత్తిమీద పిడుగు పడ్డట్లే అయింది. మళ్ళా ఎవరో దాపురించేరు. కళ్ళు సగం తెరచి చూచేడు. వచ్చినవాడు ఫల్గుణు డన్నట్టయింది సింహాద్రిపని! అది పనిమనిషి ఎల్లమ్మ. పార్వతమ్మ కన్నా నాలుగాకులు ఎక్కువే చదివింది. దాన్ని వదిలించుకోవడం మాటలు కాదు. అదీగాక దీన్ని వదిలించుకోవాలని రాధ చూస్తుందని నమ్మకమేమిటి? సింహాద్రి గుటకలు మింగేడు. అన్నం తింటూనే ఎండ అనుకోకుండా బజార్లమీద పడవలసింది. యే ఆరింటికో ఇంటికివస్తే సరిపోయేది.

"రేత్తిరి నుంచి వస్తున్నాం. రెండ్రూపాయ లుంటే ఇయ్యం డమ్మా, మీకు పున్నెముంటుంది" ఎల్లమ్మ బతిమాలుతోంది.

"నా దగ్గర ఎక్కడిదే డబ్బు, అయ్యగారన్నా మేలుకొనివుంటే అడుగుదును. ఆయన నిద్రపోతున్నారు. ఎప్పుడు లేస్తారో యేమో. ఎప్పుడుచూచినా వస్తులు వస్తున్నామనే మొత్తుకుంటావ్, నిజమేనటే?"

"నిజంగాక అబద్ధం చెప్పను ఏంకర్మ రాధమ్మా? మా బతుకులకి పస్తులుగాక పరమాన్నాలుంటాయా? కూలికిపోతే కుండ కాలాలి లేకపోతే ఎండగాలాలి."

"ముగ్గురు పనిచేస్తున్నారు కదా, ఏంచేస్తున్నారే ఆడబ్బంతా?"

"ముగ్గురెక్కడిది తల్లీ, యీ పొద్దుటికి మూణ్నాల్లాయె, కూతురు మంచాన పడ్డది."

"ఏమయిందే దానికి?"

"కడుపు సించుకుంటే కాళ్ళమీద పడుతుంది. ఏం చెప్పను రాదమ్మా! ఆ ముదనట్టపోడు అల్లుడు ముండాకొడుకు, దానికి రంకు రోగం తగిలించి మంచంపాలు చేశాడు. అది బాగుచ్చేయించడానికి నేను చస్తున్నాను.డాకటేరు దగ్గరికెళ్తే, పెంచిలీను సూదులు తెచ్చుకోమంటున్నాడు. ఏంపెట్టి తెచ్చేది తల్లీ? పూటే గడవడంలేదు" దాని గొంతు గాద్గదికమైంది.

రాధ ఇంట్లోకి తొంగిచూచింది, సింహాద్రి నిద్రపోతునట్టేవుంది. గొంతు తగ్గించి "ఒసే సిగ్గుమాలినదానా, ఇంటిగుట్టు ఇట్లా ఎవరన్నా రట్టు చేసుకుంటారటే? నా దగ్గర అంటే అన్నావు సరిపోయింది, ఎక్కడా అనకే పిచ్చిమొగమా!" అంటూ రాధ మందలించింది.

"ఎక్కడంటే మాత్రం ఏం భయం తల్లీ! తవుడుతింటూ వయ్యారం పోవడం నాకు చేతకాదు, కుండ బద్దలు కొట్టినట్టు వున్నదున్నట్టు చెబుతాను. దానికేంగానీ. అయ్యగారు లేస్తే డబ్బు విషయం మరచిపోవాకు రాదమ్మా, నీకు పున్నెముంటుంది" అంటూ ఎల్లమ్మ సెలవు పుచ్చుకుంది.

"అలాగే లేవే" అంటూ రాధ ఇంట్లోకి వెళ్ళింది.

సింహాద్రి కళ్ళుతెరచి క్రీజప్పులో చూచాడు. వసారా ఖాళీగా వుంది. ఇంట్లోకి చూడటానికి ధైర్యం చాలలేదు. మెల్లగా లేచి బయటకు జారుకుంటున్నాడు. రాధ కేకేసింది. కళ్ళెం లాగినట్టు

టక్కున ఆగిపొయ్యాడు సింహాద్రి. రాధ గబగబా దగ్గరికొచ్చి. "దొంగలా మెల్లగా బయటకు జారుకుంటున్నారా?" అన్నది కసిగా,

సింహాద్రి మౌనం వహించేడు. అవతలపార్టీ అర్థం చేసుకుంటే ఆమౌనంలో చాలా అర్థాలే వున్నాయి. "నేను ఓడిపొయ్యాను. చేతులెత్తుతున్నాను. నన్ను అనవసరంగా చిత్రవధ చెయ్యకు" ఇన్ని మాటలూ అందులో అంతర్వాహికంగా వున్నాయి. కానీ అవతల పార్టీ అంత సులభంగా ఎప్పుడూ అర్థంచేసుకోదు. అందుబాటులో వున్న శత్రువుని వూరికే ఎవరు మాత్రం వదులుతారు గనక?

"కల్యాణిని రేపన్నా ప్రయాణంచేసి పంపేది వుందా?"

అక్కడికి కల్యాణి ప్రయాణం విషయం తనకేమీ పట్టనట్టు! కరువులో అధికమాసం లాగా పదిహేనురోజులైంది, కల్యాణీ దాని పిల్లలూ వచ్చి పీకలమీద కూచొని. వట్టి ప్రయాణంకాదు. దానికీ దాని పిల్లలకీ బట్టలు పెట్టి పంపాలి. తను ప్రయత్నిస్తూనే వున్నాడు. రాధకీ తెలుసు ఆ విషయం. వచ్చిన చిక్కేమిటంటే, ఆడవాళ్ళు విమర్శమూలంగా ఆధిక్యత సంపాదించుకోవాలనుకుంటారు!

"చూద్దాం" సింహాద్రి నీళ్ళు నమిలేడు.

రాధకి మండింది. వినతిపత్రాలకి మంత్రులు జవాబిచ్చినట్టు, మామూలు మనుషులు జవాబిస్తే మండుతుంది మరి!

"ఏమిటి చూస్తారు? ఉదయంనుంచి పిల్లలు కాఫీకి మొగం వాచారు. రాత్రికి బియ్యంలేవు. పస్తు పడుకోవాలి; చూస్తూ వుండండి. ఇంటిల్లిపాదీ కట్టకట్టుకొని ఏ బావిలోనన్నా దూకి ఛస్తాం. అదికూడా చూస్తూ కూచోండి. ఛీ, నాకు చావన్నా రావడం లేదు."

ఉద్రేకం ఎక్కువై రాధకి గొంతు పెగల్లేదు. బాణంలా రివ్వున ఇంట్లోకి దూసుకపోయింది.